

Til § 125.

Det i den nugældende § 125 indeholdte strafmaksimum af fængsel i 1 år foreslås forhøjet til fængsel i 2 år, idet det, når man forhøjer maksimumstraffene i kapitlerne 12 og 13, er rimeligt også at forhøje maksimumstraffen for hjælp til en person, der har begået en sådan forbrydelse, med det formål at unddrage den pågældende fra forfølgning eller straf.

Til § 128.

Bestemmelsen forhøjer alene strafferammen i den gældende § 128 fra „bøde eller hæfte indtil 3 måneder eller under skærpene omstændigheder med fængsel i samme tid“ til „bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.“

Til § 129.

Den foreslåede ændring er en følge af, at den gældende § 115 er optaget i udkastet som § 116.

Til § 129 a.

Bestemmelsens stk. 1 er enslydende med den gældende § 129 a, hvis noget kunstige formulering fremkom som resultat af rigsdagsbehandlingen i 1939. Det rigsdagen forelagte forslag havde følgende affattelse af § 129 a, stk. 1.:

„Med bøde, hæfte eller under skærpene omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder straffes den, der offentliggør bevidst usande referater af, hvad der er foregået i retsmøder eller i rigsdagens, kommunale eller offentlige råds eller myndigheders møder.“

Uanset at den sidstnævnte formulering, der ikke ses at give begrundet anledning til betænkelighed, formentlig bedre end den gældende regel vil kunne ramme den løgnagtige offentlige omtale af, hvad der foregår i de i bestemmelsen nævnte møder, har man ikke ment nu påny at burde foreslå rigsdagen denne affattelse.

I det nævnte forslag fra 1939 lød andet stk. af den foreslåede § 129 a:

„På samme måde straffes den, som bevidst usandfærdigt offentlig tillægger regeringen eller nogen anden offentlig myndighed handlinger, som den ikke har foretaget, når dette er egnet til at skade regeringen eller vedkommende offentlige myndighed i offentlighedens omdømme.“

Ved rigsdagsbehandlingen blev forslaget ændret, således at det blev de usandfærdige udtalelsers egnethed til at skade landets interesser i forhold til udlandet, der blev afgørende for deres strafbarhed.

Udvalgets formulering har — iøvrigt ligesom forslaget af 1939 — den norske straffelovs § 130 som forbillede og lægger ligesom denne vægten på selve den løgnagtige fremstilling, der jo erfaringsmæssigt kan have skadelig virkning, i begge de henseender, som fremhæves i forslaget fra 1939 og i den nugældende affattelse. Efter den norske straffelovs § 130 straffes også grov uagtsomhed, når en urigtig påstand er fremsat med den hensigt at skade vedkommende myndighed.

Justitsministeriet er med udvalget enig i, at dets udkast er at foretrække for bestemmelsens nuværende formulering, og forslaget stemmer med udkastet kun med den ændring, at regeringen — ligesom i den norske straffelov „nogen af statsmaktene“ — fremhæves ved siden af anden offentlig myndighed.

Til § 134 a.

Med denne paragraf har man i straffeloven indarbejdet § 3 i lov nr. 123 af 28. april 1934 om forbud mod visse sammen slutninger m. v., da denne bestemmelse naturligt hører hjemme i straffeloven. Det har herefter været muligt at foreslå den nævnte lov helt ophævet, jfr. lovforslagets § 2, idet bestemmelsen i samme lovs § 4 er optaget i § 1, stk. 4, i lov nr. 140 af 30. marts 1940 om forbud mod at bære uniform, jfr. lov nr. 112 af 31. marts 1949.

Til § 136.

Efter de ændringer, der er foreslået med hensyn til forskellige af strafferammerne i kapitlerne 12 og 13, findes det påkrævet at skærpe maksimumstraffene i nærværende paragrafs to stykker.

Til § 141.

Den foreslåede ændring er rent formel, idet udkastets §§ 103, 107, 110 og 110 a svarer til de gældende §§ 101 og 103.